

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izjemaj ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravištvu, na katero naj se blagovoltjo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

O srednjih strankah.

Bivši naš minister Belkredi, ki se je zdaj čisto odtegnil od politične javnosti in čaka ter od daleč opazuje, kaj se zdaj v naši monarhiji godi in vrši, dejal je baje pred par leti: „V Avstriji ne bode prej bolje, predno se ne bodo zdajšnje velike stranke preživele, razsule, in se nove stranke naredile.“ Mislil je mož menda zlasti nemško ustavoverno in magjarsko, prej deakovsko, zdaj liberalno stranko. In res se je že večkrat kazalo, kako se razsiplje zlasti ustavoverska stranka v svojem zrnju, v državnem zboru. Pa tudi zunaj se jednaki pojavi kažejo: poskušanja osnovanja srednjih strank. In sicer smo dobili na enkrat iz dveh največjih opozicijskih dežel, iz Češkega in Tirolskega take glase in programe.

Znani ustavoverni češki državni in deželni poslanec Heinrich v svojem časniku in v „Politiki“ objavlja namreč sledečo osnovo o programu nemške ljudske stranke na Češkem:

„Od leta 1860 je na Avstrijskem boj političnih strank. Večkrat so se že izpremenile podloge ustave, in še vedno nij nikakega upanja, da pride država na pravi pot, kar je edino poročstvo za nje daljni obstanek in za povzdigo duševnega in materialnega blagostanja njenih narodov. Mej deželami Cislejtani je Češka najvažnejša. Ako v tej deželi nij uredjenih razmer, nij misliti, da bi takrajna polovica sploh ugodno razvila se.

„Državniki, ki so na krmilu, pač mislijo, da je treba le nepretresljive doslednosti, da se

protivni življi na Češkem upognejo. Toda v to vladno umetelnost mi nemamo nikake vere. Da prav mislimo, to nam ne potrjuje samo zgodovina zadnjih 16 let, nego cela zgodovina trpljenja češke zemlje od leta 1621 sem nam kaže, da se na tem potu ne pride nikdar do cilja. Popolnem smo prepričani, da kar 200letno absolutistično tlačenje in popolno zatiranje javnega menjenja nij bilo v stani doseči, da se bode to dandenes še manj doseglo.

Na drugej strani pa smo prepričani, da se Nemštvo na Češkem ne sme postaviti pod hegemonijo Slovanov. Kot enakopravni faktor se morajo Nemci na Češkem slobodno in brez oviranja razvijati moči. Zato smatramo kot prvi in neogibni pogoj za sporazumljenje z našimi češkimi rojaki: 1. da se ločijo narodni interesi. Pod tem razumljemo take naredbe, ki postavno dajo uredovanje in vzdržanje vsega poduka na ljudskih in srednjih šolah obema narodoma v roke. 2. odstranjenje volilnega prava trgovinskih zbornic in zato pomnoženje zastopnikov deželnih občin. Da sedanji volilni red niti po davkih, niti po številu glav nij prav sestavljen in da ne odgovarja najjednostavnejšim pojmom pravici, to je tako jasno, da nij več o tem treba govoriti. Končno zahtevamo 3. vzajemno sodelovanje vseh naprednih življenj naše dežele v povzdigo materialnega in duševnega blagostanja vseh njenih prebivalcev in sicer v duhu slobode in pobratimstva. V sedanjem boji vseh proti vsem se uničuje pravna zavednost in nramnost naroda, slobodnostne institucije se ne izvajajo, nego stoje le na papirji. Reakcija pa vedno zmaga.

Tako stanje mora vsakega za resnico in pravo vnetega moža z globoko žalostjo napolnovati. Zato je treba, da se vsi oni elementi, ki hočejo res napredek, zedinijo in da boste od zdaj zanaprej na Češkem samo dve stranki: napredna in konservativna.“

Tako govori pošten Nemec na Češkem. — Drug program dohaja iz Tirolskega. Tam so neki liberalno-konservativni plemenitaši, ki so izdali pred volitvami velicega posestva ta-le program neke nove srednje stranke:

„Ako pogledamo zadnje dobe deželnega zbora videli bomo, da ste si stali dve ostro ločeni stranki. Akopram je vsako na notranje prepričanje zidano teženje spoštovanja vredno, — nikakor nočemo tožiti te ali one stranke, se vendar ne da skrivati, da je sedanje strogo nasprotovanje obeh strank ustvarilo razmere, ki za deželo nikakor nijso dobre.

„Znanih reči ne bomo naštevali; zadostuje povedati, da se je večkrat človeku zdelo, da stranke hočejo najprvo protivno stranko pobiti, potem stoprav z važnimi vprašanji baviti se.

„Ako se hoče takej situaciji v okom priti, treba je po našem nazoru, da se v deželnem zboru gruča moč, ki bode imela le ta edini cilj: blagostanje in dobro dežele. Taka gruča, „konservativna srednja stranka“, je deželi potrebna; ona bi priznavala to, kar postavno obstaja, bi poboljševala in prispevala potrebam in bi imela nalog, pravična in enakomerno pospeševati materialne interese obeh delov dežele.“

Če oba ta dva nemška programa iz avstrijske notranje politike priobčujemo, nečemo jima nikakor kakega velicega pomena pripisavati. Za zdaj utegneta

Listek.

Prižigalec.

(Roman, v angleškem spisala Miss M. Cummins poslovenil J.)

Sedemindvajseto poglavje.

(Dalje.)

Izbudila jo je teta, ki se je bila malo pred kosilom vrnila iz mesta. Ko je našla Katinko spečo v jutranji obleki, potresla jo je za roko, ter je rekla z glasom, ki se bi najblagovolnejšim ljudem zdel preglasen in brneč: „Katinka Rajeva! predrami se in obleci za kosilo. Videla sem Belo na oknu. Videla se je kot prava krasotica. Rada bi, da bi se ti vsaj na pol toliko potrudila in svojo zunanjo prikazen nekoliko ozaljšala.“

Katinki se je zdelovalo; ko se je nekoliko obotavljala, ubogala je nazadnje gospo Grahamovo. Kadar je Katinka razžalila svojo sestričino, narejala se je, kot da bi ničesar ne

vedela o katerih neprijaznih razmerah mej njima; in čeravno je bila Bela pogostem nevoljna, bila je vendar preveč navezana na sodedružnico Katinko, da bi bila dolgo nevoljna ostala. Tako ste kmalu kramljali mej soboj kot nekaj.

„Bela,“ rekla je Katinka, ki je stala pred zrcalom in si lase poravnavala, „kaj se spominjaš deklice, katero sve v šolo grede vsak dan srečali, ko se je sprehajala z mrtudnim možem?“

„Da.“

„Veš kaj, zdi se mi, da je bila Jerica Flintova. Res se je zelo spremenila, a lica je ravno tistega in gotovo nema nobena druga takih oči.“

„Ne dvomim, da je ravno tista osoba,“ rekla je Bela mirno.

„Ka si že mislila na to?“

„Da, ko hitro je rekla Francika, da pozna Viljema Sullivana.“

„No, Bela! zakaj pa nijsi nič govorila o tem?“

„Za Boga! Katinka, jaz se ne zanimam toliko za njo kot ti in mnogi drugi.“

„Kateri drugi?“

Sedaj je bila Bela na vrsti, da bi jo spravila v zadrego.

„No, gospod Brus; kaj ne vidiš, da je na pol zaljubljen vanjo?“

„Ne, zapazila nijsem nič enacega. Pozna jo že dolgo (Francika mi je to povedala) in naravno je, da čišla deklico, katero Grahamovi toliko povzdigujejo. Ne mislim pa, da bi se hotel zaljubiti v tako ubogo devo brez rodbine, s katero se bi smela dičiti.“

„Morebiti nij mislil zaljubiti se vanjo.“

„No, tega bi tudi ne hotel. Jerica nij njemu primerna osoba. Sam je bil mnogo v družbi, ne le v domovini, ampak tudi v Parizu. Njemu je treba žene, ki je živa in rada v družbi in katera ve, kako se kaže svoje bogatstvo.“

ostati še brez vidnega uspeha. Ali mogoče je, da plodovito seme zapustita, iz katerega se bode sčasoma vsaj v jednom, v boljšem delu nemškega prebivalstva rodilo zrno pravičnosti do vseh narodov, ki bode zopet rodila mir in zadovoljnost.

Ob sebi se razumeje, da se naj te osrednje stranke delajo pri onih velikih strankah, ki manjšinam v narodnih obzirih krivico delajo. Pri nas Slovencih, na primer, bi bila vsaka „sreda“ le udanje v večje zatiranje.

Naša slovenska stranka tako malo zahteva, da ne more in ne sme ničesa popustiti. Mi zahtevamo le toliko, da moremo kot narod živeti, da nismo vedno v nevarnosti potujčevanja in da imamo svoje bode, kolikor je mora vsak narod, mali ali veliki, zahtevati in priborjevati. Pri nas tedaj za zdaj „srednja stranka“ ne bi imela ničesa iskati, pač pa pri naših nasprotnikih. Boljši mej njimi naj se odkrižajo sovražnih nam zagrizencev, naj postanejo — pravični! Več ne terjamo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. aprila.

Obravnavanja o obnovljenji nemško-avstrijske colne in trgovinske pogodbe se jako zavlačkajo. Nemčiji povišanje colnih tarifov ne bode po godi; Ogerska ne dopušča odpravljenja žitnega cola, samo zato ne, da bi Avstrija nekatere obrtniške cole popustila. Zares, avstro-ogerska vzajemnost napram inostranju je odlična.

Na *Tirolskem* zdaj ne vedó, kdo bode deželni glavar, ali ostane dosedanji, dr. Rapp, ali pride drug, nij še odločeno. Opozicija pa bode gotovo hotela dr. Rappa.

Magjarski listi poročajo, da se i v Pešti marljivo dela o nagodbenih predlagah. Da-li bode mogoče, skleniti je do zopetnega sestopa parlamentov, to se iz časnikov ne da posneti.

Vnane države.

Pruska „Provinzialcorrespondenz“ potrjuje, da je *Bismarck* vložil svojo ostavko in dejal, da odstopi iz uzrokov svojega slabega zdravja. Meni se, da bode cesar Vilhelm dal mu daljši odpust ter ga bode popolnem odvezal vseh udeleževanj pri državnih poslih. O tem velevažnem dogodku hočemo jutri več izpregovoriti.

Turki v *Hercegovini* se, kakor „Pol. Corr.“ poroča pripravljajo za slučaj zopetne vojske s Črnogoro. Okolo Dubrave, štiri ure

nad Metkovicem, je pa nastavljenih 20.000 regularnih turških vojakov. Vstaški vodja župnik Mušić je vprašal za svet v Cetinjah ter je vstaškega vodja Peko Pavlovića na pomoč poklical. Vse turške vojne čete v Macedoniji in Tesaliji marširajo na mejo Črnogore.

Rumunska komora je veliko soboto dalje obravnavala zatožbo proti poprejšnjim ministrom. Predlog je zahteval preventivni zapor zatožencev, a ministri so bili proti temu in zbornica ga je zavrgla. Pet komisarjev je zaradi tega odstopilo.

Italijanski časniki polemizujejo z dunajskim listom, ki je očital Italiji, da je naredila skrivno zvezo z Rusijo zoper Avstrijo, ter odločno govore, da to nij res.

Na *Francoskem* se vseh oči obrnene na provincije, kjer bodo kmalu volitve v generalne svete pa občinske zastope. Od volitev za obnovenje generalnih svetovalestev in od popolnega obnovenja občinskih zastopstev je odvisna bodočnost republikanskih naredeb, kajti generalni in občinski sveti, ki se bodo zdaj volili, bodo volili senat leta 1879. Tretjina senata, ki se bode volil leta 1879, bode imela 54 senatorjev desnica pa 21 članov leve. Levice pa je treba samo osem ali devet glasov, da dobode večino v senatu. Torej se lahko res vladni sostav spremeni.

Druga polovica zasedanja *nemškega* državnega zbora bode zelo burna. Različne stranke so uže oddale predloge o davkarskih in gospodarstvenih reformah. Zelo se agitira tudi za državne ministerije, posebno od strani centralistov.

Vlada *severo-ameriških* zedinjenih držav je poveljnikom zaveznih voju v Kolumbiji ukazala, da imajo zavezne vojne vladno poslopje zapustiti. — Državni dolg se je v zedinjenih državah za 14.108.000 dolarjev znižal. V državnej kasi je 68.818.000 dolarjev v zlatu in 8.175.000 dolarjev v papirji.

Dopisi.

Iz Trsta 4. aprila. [Izv. dop.] Volilna agitacija za VI. okraj je živahna. Posebno hočejo lahoni in njih privrženci, neke šalobarde Košutine ničevosti, ugonobiti spoštovanega narodnega veljaka g. Nabergoja. Volilnih listkov vzeli so iz Proseka in Kontovelja 185 od sv. Križa 105, vseh volilcev 396. Kakor upamo, bode zmaga narodno izpadla. Več prejšnjih Košutincev nij listkov vzelo, rajši se zdrže volitve, nego da bi blamažo uživali. Politično društvo „Edinost“ ima težek delokrog, ali za narod delati nij nikdar pretežko. Zatorej pa vrlo brani svetinjo naroda na sinjej Adriji; dokazati hočemo pred svetom, da nij lahonski denar toliko vreden, da bi

plačal slovensko poštenost. Okolica s Trstom je slovenska zemlja, katere ne damo noben palec proč. Stražarji Adrije! čuvajte mejo Slovenije.

Iz Gorice 4. aprila. [Izvirni dopis.]

Lepi velikonočni prazniki so minoti in nastal je dolgočasen teden po praznikih in marsikje so razmere tako žalostne, da je ta in ta nesel zadnjo vrednost zastaviti za pirhe. Drugi pa upajo še le pirhov dobiti.

Ugibalo se je namreč minole praznike po Gorici, kaj je napotilo ministra Depretisa, da je obiskal avstrijsko Nizzo. Mi Slovenci smo mislili, da je gospod minister došel pregledat, nova ulična imena, o katerih se je lahko prepričal kam merijo, da pač gotovo na onostran Soče — proti Italiji. Rad bi vedel, kaj si je mislil, vozeč se po slovenskem „Travniku“, ne videč več prejšnjega „Travnikplatz“, nego mesto njega vse pošteno misleče Avstrijce (Slovence in Italijane) žalečo ploščo z brezpomembnim napisom „piazza grande“. In vendar, akoravno imajo naši mestni očetje bolj drugo politiko, nego avstrijsko, od zgoraj ne ravnaajo tako z njimi.....

A gospod minister je iz Dunaja prišel najbrže sporočit g. dr. Pajerju, da dobi piruh. In glejte, v nedeljo je g. Depretis eno celo uro konferiral s dr. Pajerjem in v pondeljek večer je telegraf naznanil vsem v začudenje, da je imenovan dr. Pajer deželnim glavarjem na mesto g. dr. Coroninija; namestnik mu je bivši Slovenec in Goričan Winkler, drž. svetovalec.

Lansko leto je mestno starešinstvo izbacio dr. Pajerja, ker je glasoval za nemški jezik kot učni v Gorici, a zato..... odškodovan je sedaj in mestni očetje se mu bode morali noleni volens uklanjati.

Popularnosti in zaupanja pri občinstvu ne bode nikdar uživa toliko, kakor ga je to njegov prednik, obče priljubljeni grof Coronini.... Pajer je bil uže — italijanismo, ultra-liberalec, potem ultra-klerikalec in zdaj..... Z imenovanjem dr. Pajerja deželnim glavarjem se utegnejo v Gorici s časoma interesantne reči in izpremembe vršiti. Velikonočno nedeljo je bil pretep med vojaki in civilisti v gostilni pri zlasti zvezdi. — Neki Lah je zabavljajal dvema mirnosedečima vojakoma, kakor je pri Lahih navada, da ne žive, če ne psujejo in zabavljajo. Ta dva vojaka

„Devojka na primer, kot je Katinka Rajeva.“

„Kako smešno, Bela! kot bi ne mogli ljudje govoriti, da ne bi neprestano mislili na se. Kaj meni mari Benjamin Brus?“

„Ne vem, ali se količkaj zanimaš zanj, toda meni se to vsaj dozdeva. A ravno zvoní namizni zvonček in prišla boš prepozno po stari navadi.“

Osemindvajseto poglavje.

Nature modre ona je, odkritosrčno
Resnicoljubnosti priproste, kateri dali,
Veljavo neganjljivo jej, kakor je solnce.

O mraku istega dne sedeli ste Jerica in Emilija pri oknu, s katerega se je videlo daleč okrog na zahodno stran. Jerica je slepej prijateljici popisovala krasno podobo, ki se jej je kazala v obilo in bliščeče barvanih oblakih, Emilija pa se je z njo veselila, poslušavši jo, kako živo je popisovala naravo, kot se je kazala o uri, ki je bila obema najljubša. Sedaj je bila izginila krasota, razen dolge zlate proge, ki je obzor opasovala;

zvezde so druga za drugo vzhajale ter smehljaje gledale v okno, kot bi bile izpoznali stari prijatelji.

V govorilnici doli je bila družba iz mesta in večerna sapica je na svojih perutih prinášala gori radost in smeh, oba vendar po daljavi tako zmanjšana, da sta bila zmirom v tihi sobi sicer v živem nasprotju, toda kalila ga nijsta.

„Jerica! ti bi prav storila, ko bi šla tja doli,“ rekla je Emilija. „Podoba je, da se dobro zabavajo, in jaz te rada slišim z drugimi smijati se.“

„O ne, draga Emilija!“ rekla je Jerica, „rajši sem pri vas. Meni so tako skoro vsi ptuji.“

„Kakor ti je ljubo, draga moja! a nerada te odtegujem mladim ljudem.“

„Dalje me vi nikakor ne morete obdržati pri sebi, nego jaz sama želim biti pri vas. V nobeni družbi se ne počutim tako dobro.“ Tako je ostala in zopet sta se jeli pogovarjati. Njeni pogovor je bil res skladen in mi-

ren, vendar manjkalo mu nij šaljivih in prilično bistroumnih besed.

Prenehali ste, ko je prišla hišina, poslana od gospe Grahamove, povedat, da je došla gospa Brusova in je po Emiliji vprašala.

„Zdi se mi, da moram tja doli,“ rekla je Emilija. „Jerica ti bodeš vendar tudi šla z menoj.“

„Ne, ne mislim, če nij vprašala po meni. Katra, kaj je vprašala po meni?“

„Gospa Grahamova je imenovala le gospico Emilijo,“ odgovorila je Katra.

„Po takem bodem ostala tu,“ rekla je Jerica; in Emilija je šla sama tja doli, videvši, da Jerica želi ostati.

Kmalu je z nova močno zazvonil hišni zvonec. Podoba je bila, da je bil družbini večer, in takrat sta prišla doktor Jeremija in njegova gospa ter sta posebno zahtevala, naj pride Jerica v družbo.

Prišedši v sobano je videla premnogo gostov zbranih in vsi sedeži v govorilnici so bili uže zasedeni. Ker je ustopila in od večin

zapustita krčmo in povesta na ulici drugim šorojakom oni dogodjaj v krčmi. Ti vneti za svoje kamerade udarijo za anim lahonom in dohitevši ga v nekem konjskem hlevu so mu z bajoneti obraz razmesarili. To so zanj gotovo grenki piruhi. —

V bližnjih Biljah se je pa zgodil v ponedeljek večer strašanski umor. Neki G., ki je stoprav pred 14. dnevi prišel iz zapora, skregal se je v krčmi z 20 letnim mladeničem, jednim sinom posestnika M. Zabodel mu je nož v spodnji del trebuha tako, da je revež takoj mrtev ostal. Grozoviti ubijalec jo je pobrisal, a tudi njega bode dosegla maščevalna roka. Po sedanjih kaznilnicah se jetnikom predobro godi; zato pa se ubijalstva in tatvine vedno množijo. Ko sem pred letom dni obiskal kaznilnico v Gradišči, pravil mi je tamošnji nadzornik, da če je polenta ali kruh malo slab, zaženejo mu ga v hrbet in strašno zabavljajo mej tem, ki naš ubogi gorski šolarček teše kruh po osem dni star, ker oče mu le vsak četrtek prinese do 10 funtov težko „pogačo“. —

Domače stvari.

— (Kranjski šolski svet) razpisuje sledeče profesorske službe. I. Na ljubljanskej gimnaziji za naravoslovje v zvezi z matematiko in fiziko, pri čemer je slovenski jezik kot deloma učni jezik na vsak način potreben; dalje mesto za klasično filologijo in in mesto za zemljepisje in zgodovino; kdor slovensko zna, se mu obeta prednost. II. Na realnej gimnaziji v Novem mestu: klasična filologija, (subsidiarno italijanski jezik). III. V Kranji: klasična filologija z nemškim in slovenskim učnim jezikom. IV. V Kočevju dve mesti za filologijo in eno za risanje.

— (Dijaška beseda v deželnem gledališču.) Poroča se nam, da bodo ljubljanski gimnazijalci združeni z ljubljanskimi realci 21. t. m. napravili v deželnem gledališču veliko dijaško besedo, katere čisti donesek je namenjen podpornima društvoma tukajnje realke in gimnazije. Program bode obsejal zbere, četverospve slovenske in nemške deklamacije, godbo na goslih in na klavirju in vojaško godbo. Sodelovali bodo, razen vojaške godbe, sami dijaki. Deželni odbor je dijakom drage volje prepustil hišo za ta večer in prav tako je tudi sodelovanje vojaške godbe že obljubljeno.

družbe nepričakovana, ozrli so se vsi v njo. Bela in Katinka ste jo radovedni opazovali, a Jerica se nij kazala niti zmočeno niti okorno, kot ste se oni gospici nadejali, temveč prav polagoma je pregledovala razne kupe, dokler nij našla gospe Jeremijeve; potem je stopala prek prostorne sobane posebno ljubo in tako mirno in samosvestno, kot bi bila sama edina nazoča. To gospo pozdravivši toplo in prisrčno, kot jej je bila navada, obrnila se je k doktorju. A ta je sedel poleg Francike Brusove na klopici pod oknom in zagrinjalo ga je na pol zakrivalo. Predno je vstal ter jej prišel naproti, pomigala jej je gospa Brusova v drugem kotu in Jerica se jej je približala ter jo pozdravila. Gospod Brus je bil sredi vesele družbe mladih gospe in gospodov, ki so se bili v tej strani sobane zbrali, ter je pazno sledil Jerico gori in doli po dvorani, tako da na neko vprašanje Katinke Rajeve še odgovoril nij; vstal je ter je ponudil Jerici svoj stol, rekoč: „Gospica Jerica, nate ta stol.“

„Lepa hvala vam,“ rekla je Jerica, „a

Natančni program te zanimive besede bomo pozneje oznanili, a gotovo izpolnujemo svojo časnikarsko dolžnost, če slavno občinstvo uže denes na njo opozorujemo.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo 8. t. m. se bode na korist pridnega igralca g. Franjo Schmidta, prvokrat po beneficijantu prestavljena dobra igra „Velikodušni morski kapitan“, francoski izvirna predstavljala. Želimo beneficijantu in igri dober uspeh.

— (Škof dr. Pogačar) se baje v soboto odpelje na Dunaj, kjer se 9. t. m. snidejo vsi škofje avstrijski k skupnim razgovorom. Program obsega več reči, med katerimi je tudi skupna adresa do sv. očeta o petdesetletnici njihovega škofovanja.

— (Potres) je bil pedsinočnem ob 3 četrti na 9. tu v Ljubljani precej močan. Šel je od vztoka proti zapadu. Taisto se nam poroča iz Šmartina pri Litiji in z Zidanega mosta, od koder se nam še piše, da so se bili uže prestrašili v misli, da se zopet gore posipljejo. Tudi iz Mokronoga na Dolenjskem, kjer so bili uže ono leto tako hudi potresi, da si ljudje po svojih hišah nijso upali stanovati, telegrafira se nam včeraj: Sinoči ob devetih je bil pri nas hud potres.

— (Iz predporotnega sodišča.) Ljubljanski porotniki so 4. aprila izpoznali Ivanko Belič, 36 let staro, v Kleniku pri Vačjem stanujočo krivo umora svojega novorojenega deteta, katero je proč vrgla. Obsojena je bila na 4 leta teške ječe s postom poostrene.

— (Ljubljanski porotniki) sodijo uže tri dni in bodo dokončali 14. aprila sesijo.

— (Protestantovska nemška cerkvena občina) v Ljubljani izkazuje v poročilu za pretečeno leto, da ima 353 udov. Njeno nemško šolo je obiskovalo 57 dečkov in 28 deklic, mej temi 69 katoliških otrok in 3 judovski.

— (V Trbovljah) se je 27. marca zopet v rudniku nesreča zgodila. Antonu Roncu je bila roka, Janezu Leberju roka zlomljena.

— (Celjska občina) je, kakor „Tagespost“ poroča, poslala na finančno ministerstvo peticijo za zlažsanje davkov. Kot odgovor na to peticijo je prišlo pismo od deželnega predsedništva, ki graja prizanesljivo ravnanje mestne občine pri izterjavanju davkov. Veli se mestnemu uradu, naj davke z vso strogostjo terjaja,

vidim doktorja, svojega prijatelja na drugej strani sobane. Čaka me, za to se ne dajte motiti“

Doktor Jeremija jej je prišel na pol nasproti in primši jo za roke jo je peljal v predoknišče ter jo je posadil na svoje mesto tik Francike Brusove. Ker je prinesel gospod Brus lastni stol ter ga je doktorju postavil Jerici nasproti, tako da so se vsi čudili, ki so gospodiča poznali. Toliko spoštovanja pred starostjo nikdo nij pričakoval pri novošeguem gizdalinu.

„Kaj je ta hči gospod Grahamova?“ vprašala je mlada gospa tik nje sedečo Belo Clintonovo.

„Nij, zares ne,“ odvrnila je Belo. „Neka osoba je, ki jo je dala Emilija odgojiti in ki sedaj pri njej živi, jej glasno čita ter družbo dela. Kliče se Flint.“

„Kako ste imenovali mlado gospo?“ vprašal je gizdalast lajtenant, priklonivši se Izabeli in jo nagovorivši.

„Gospica Flintova.“

sicer bo to prevzela vlada na stroške občine. V Celji pa je baje malo meščanov, ki bi ne bili zarubljeni zaradi davkov, kajti ti so zdaj šestkrat toliki, kakor so bili pred dvanajstim leti.

— (Iz Trsta) se piše „Sl.“: Dunajski listi kaj radi poročajo o potovanju ministrov, če tudi le bivših. Denes imam pa tudi jaz priliko poročati, kako je k nam v Trst prišel velik mož: dr. Herbst. Ker takih ljudi še celo v Trstu, kjer je vendar vsakovrstnih oseb vedno na izbir, ne vidimo vsak dan, se vendar splača to, da malo postojim pri Herbstu. Kaj je imel v Trstu opraviti, mi nij znano. Zvedelo pa se je, da ima počastiti naše mesto s svojim prihodom, in tako je bila neka viša osoba pripravljena, kot bivšega ministra in „še ekscelenco“ spremljati ga in mu kazati mikavnosti našega mesta. Ali v Trstu se še marsikateri drugi izgubi, ne le dr. Herbst. Tako je prišlo, da ga odločeni „cicerone“, ki mu je imel pokazati vse, kar je v Trstu mikavnega videti, nij našel; dr. Herbst tudi nij ničesar ogledal, še celo zanimivi Miramare le površno. Iskali pa so ga vendar, in kaj mislite, kje so ga našli? Stavim, da nihče ne vgane. — Našli so ga v priprosti krčmi poleg Miramara, kjer je — horrible dictu — s svojimi pajdaši tarokiral. Tedaj je prišel dr. Herbst v Trst tarokirat! Kedar bo v državnem zboru prilika, bo pa ta mož vendar-le o Trstu vse vedel, kakor je uže v onem zboru govoril zoper pomnoženje mestne straže v Trstu. Velik „špas“ bi bil, ako bi ga bili tatovi, katerih v Trstu vse mrgoli, s čevlji in klobukom vred ukradli, — iz hvaležnosti — in potem ga tako skrili, da bi ga ne bilo več najti. Morda bi s tem celo državi ustregli.

— (Slavnej poštnej direkciji.) V zadnjem času je uže več ljudij k nam prišlo s prošnjo, naj bi razglasili, kako se na ljubljanskej pošti neprav ekspedira, zadržuje, ali na napačne kraje pošilja, da si je adresa, (kakor smo dve sami videli) dovolj jasna. Tako se ljudem škoda godi. Mi smo vsem tacim svetovali obrniti se na direkcijo v Trst, prepričani, da bode pomagala.

— (Banka „Slavija“) je Janezu Borku iz Obriža pri Središči, ko je bil pogorel, pošteno in hitro vso škodo poplačala. Zavarovani nas prosi to v zahvalo naznaniti.

„Flintova! Oh! kako uljudna deva! Kako čudno nosi lase!“

„Pa podajo se lepo takim obrazom,“ opazila je mlada gospa, ki je bila prva spregovorila. „Kaj vi ne mislite tega?“

„Ne vem,“ rekel je lajtenant. „Nekaj se jej uže lepo poda.“ Gospodine Brus, kaj nežna prikazen je,“ rekel je, ko se je Brus vrnil. „Kdo pa je ta gospica Flintova? Bil sem parkrat tukaj, a nikdar je nijsem videl.“

„Najbrže,“ odgovoril je gospod Brus, „pokaže se ne vsakrat. Kaj nij lepa devojka?“

„Tega še nijsem obsodil. Krasne postave je, kdo pa je?“

„Pohčerjenka je gospoda Grahama, dozdeva se mi, varovanka gospice Emilije.“

„Oh reva! — Sirota?“

„Da, zdi se mi,“ rekel je mladi mož; „ubožica! A kot pravite Benjamin! videti je jako lepa, zlasti kadar se smehlja. Nje lice ima nekaj posebno mičnega.“

(Dalje prih.)

Razne vesti.

* (Umoril) je na Dunaji nek oče z britvijo svojega edinega otroka, potem pa je zginil, da se še zdaj ne ve kam. Bržkone je skočil v reko Donavo.

* (Vreme) na velikonočne praznike na Dunaji nij bilo tako lepo, kakor pri nas. V nedeljo je šel dež, v ponedeljek pa je burja brila.

* (Bogatin.) V Reko se je 25. p. m. pripeljal na svojej ladiji John Willy z vso rodbino in spremstvom. Mož ima 70 milijonov goldinarjev premoženja in uže sedem let tava sè svojo ladijo po morji, in nij je skora na celem svetu luke, kjer bi uže on bil.

* (Ribe) so v Trstu letos tako drage, kakor še nikoli dozdej. Kilo branzina stane okolo 3 gld.

* (Reka Vistula) je okolo Dancika vse preplavila zadnje dni prošlega meseca. Okolo 20 hiš je oplaknila z zemlje. Dvaindvajset rodbin je ob vse, in nad 200 ljudi tava okolo brez vsega potrebnega za življenje, kajti nevarnost je tako hitro prišla, da so si jedva nagi život otehi.

* (Nesreč na železnici) je bilo prošlo leto 1876 na Angleškem toliko, da je 1286 oseb konec vzelo, 6112 pa poškodovanih bilo. Od skupnega števila usmrtenih je bilo 673 uradnikov in delavcev železniških družb, 139 pa popotnikov. Drugi so po nerodnosti poginili, ali pa so nalašč pod vlakom smrti iskali.

* (Koliko škode napravi trtna uš?) Kako veliko škodo v kratkem času lahko trtna uš (Phylloxera) napravi, vidi se iz sledečih sporočil. Trtna uš je napravila na Francoskem od leta 1875 do 1876, to je v enem letu, na milijone škode. Leta 1875 pridelali so na Francoskem 83 milijonov hektolitrov vina, leta 1877 pa le 43 milijonov hektolitrov, tedaj 40 milijonov hektolitrov manj. Vsega tega kriva bila je le trtna uš. Francoska ima vseh vinogradov skupaj 2,300.000 hektarov. Trtna uš pokončala jih je čez 500.000 hektarov, to je čez petino vseh vinogradov.

Loterijske srečke.

Na Dunaji 31. marca: 68. 71. 90. 6. 34.
V Gradci 31. marca: 85. 68. 23. 83. 78.

Dunajska borza 5. aprila. (Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	64 gld.	20	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	8	20	"
Zlata rent	77	30	"
1860 drž. posojilo	110	—	"
Akcije narodne banke	19	—	"
Kreditne akcije	152	40	"
London	122	—	"
Napol.	9	73 1/2	"
C. k. cekini	5	73	"
Srebro	107	35	"
Državne marke	59	95	"

Vina prodaja!

Jakob Badl prodaja iz svojih kletij v Krapinskih toplicah na Hrvatskem (najbližje železniške postaje Zaprešić ali Poličane)

3000 veder vina

večidel lastnega pridelka, izvrstne kakovosti in zlatorumene barve, od let 1868, 1869, 1872 in 1875, avstr. vedro = 56 litrov od 8 goldinarjev višje.

Krapina-Toplice v marcu 1877.

(69—4)

Izvrstne mineralne barve

surove v kosovah, kakor tudi dobro smlete, se vedno dobojo po nizki ceni pri **Albert Janez vitez pl. Hoeffern-Saalfeld**, posestniku rudokopov ter privavnice za mlenje rudinskih barv v **Logatcu**.

(83—1)

Vsem bolnim moč in zdravje brez lek:

in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bilo ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žlezne naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespajanje, slabost, glavobol, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabost in bledanje pri nosečih otrocih, diabet, trganje, shujšanje, bledice in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenke in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 pričevali zdravih, brez vsake medicine, mej njimi pričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, g. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofje Casteau, Markize de Bréhan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje nastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 pričevalov.

Na Dunaji, 13. aprila 1872.

Prešlo je uže sedem mesec, odkar sem bil v brezupnem stanju. Trpel sem vsled prsih in čustvenih bolečinah, in sicer tako, da sem od dne do dne vidno gnil, in to zaprelo je dolgo časa moj strdij. Čul sem od Vaše čudopolne Revalesscière, prišel sem jo rabiti in zagotovim Vas, da se čutim po mesečnem nžitku Vaše tečne in okusne Revalesscière popo nem zdrav, tako, da brez najmanjšega tresenja morem zopet pisati. Zaradi tega priporočam vsem bolnim to primerno pravico in okusno hrano, kot najboljši pripomoček, ter ostanem Vaš udani

Gabriel Teschner.

služatelj javnih višjih trgovskih šol.

Pismo visoko plemenite markize de Bréhan.

Neapel, 17. aprila 1862.

Gospod! Vled neke bolezni na jetrah bilo je moje stanje hušanja in bolečin vake vrste seden let sem strašno. Nijsem mogla niti čitati niti pisati, tresle so se vse čutnice na celem životu, slabo prebavljenje, vedno nespajanje, ter sem trpela vedno na razdraženi čutnici, katero me je sem ter tja preganjalo in me ne jedni trenotek na miru pustilo, in pri tem bila sem melanholična najvišje stopinje. Mnogi zdravniki poskusili so vse, brez da bi moje bolečine zljajšali. V polnej obupnosti poskusila sem Vašo Revalesscière in sedaj, ko jo uživam tri mesece, zahvaljujem se bogu. Revalesscière zasluži največje hvalo, pridobila mi je zopet zdravje i me stavila v stanje, da morem mojo društveno pozicijo zopet uživati. Dovolite gospod, zagotovjenja moje prisrčne hvalečnosti in popo nega spoštovanja.

Markize de Bréhan.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hušanj.

St. 75.877. Flor. Köllera, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici in tiščanju v prsih.

Revalesscière je 4 krat tečnejša, nego meso, ter pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na eni, ko pri zdravilih.

plehastih praškov po 1 funtu 1 gold. 50 kr., po 3 gold. 60 kr., 2 funta 1 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

Revalesscière v prašku po 1 gld. 50 kr., 24 tas 2 gld. 48 tas 4 gld. 60 kr., v prašku po 120 tas 10 gld.

rodaje. Dr. Barry & Comp. na Dunaji, **Waltersbachgasse** št. 3, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in apotekarskih trgovcih; tudi razpošilja dajata hiša na vse kraje po poštini zakaznicah ali posredjih. V Ljubljani Ed. Witte, J. Svoboda, lekar pri „zlatem oriu“, v Reki pri lekarju J. Proslamu, v Celovcu pri lekarju Birnscherju, v Splicu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschn. v Zadru pri Androviču. (88)

Eliksir iz Kine i Koke,

najboljši do sedaj znani **žetodčni liker**. Pospešuje cirkulacijo in prebavljenje, ter različne organe in ude z nova okrepi in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Dobiva se jedino le pri (53—44)

Gabriel Piccoli,

lekarju, na dunajski cesti v Ljubljani.

Slovenske knjige.

V „narodnej tiskarni“ se dobé, in morejo tudi po poštne povzetji naročiti najnovejše slovenske knjige:

1. „**Doktor Zober**“, originalen slovenski roman od J. Jurčiča. Cena 60 kr.
2. „**Kalifornske povesti**“ od Bret Harte-a. Cena 50 kr.
3. „**Tugomer**“, tragedija v 5. dejanjih. Spisal J. Jurčič. Cena 60 kr.
4. „**Na Žerinjah**“, izviren roman. Spisal Janko Krsnik. Cena 60 kr.
5. „**Župnik Wakefeldski**“. Spisal Oliver Goldsmith. Iz angleščine poslovenil Janez Jesenko. Cena 1 gld.
6. „**Mej dvema stoloma**“, izviren roman. Spisal J. Jurčič. Cena 50 kr.

Prave italijanske
s 5 medalijami
odlikovane

originalne Ocarine,

direktno od iznajdeleca **Gius. Donati iz Budrije na Laškem**.

■ Izključno edino centralno skladišče ■ za celo Evropo samo pri glavnem agentu **Ed. Witte**, verl. Kärntnerstrasse 59.

Zdaj v cirkus Carré v Budapešti apeninski prebivalci (zvani ocarijani) s tem instrumentom koncertirajo, in vse jih posluša, ker se kaj bolj umetelnega ne more misliti.

Ta instrument se celo nevešči po mojej zastoj dodani šoli v nekaterih urah z vspehom naučé, in nizka cena vsakemu vzmozuje prijetno zabavo.

Vsaka **prava Ocarina** nosi kolek iznajditelja. **Giuseppe Donati a Budrio.**

■ Originalne fabrične cene s tiskano šolo:

Št.	I	II	III	IV	V	VI	VII
-----	---	----	-----	----	---	----	-----

gl. 1.—, 1.50, 2.—, 2.50, 3.—, 4.—, 5.—

Štev. V je za spremljanje na glasoviru ubrana.

Zveki z notami štev. I, II, III (tudi za negodce rabljiv) z 12 melodijami po 40 kr. Usnjati čui za štev. I—IV 50 kr., V—VII 1 gld.

Harmonično ubran tercet gl. 7

„ kvartet „ 12

„ sekstet „ 30

z orjaškim basom (popolni orkester) „ 30

Pošilja se proti kasi ali povzetji. — En gros kupci rabat.

Dostavek.

Da se da vsakemu očeviden dokaz, da so moje gori ponujane **prav italijanske originalne ocarine** od iznajditelja **Donati** najboljše, dovoljujem si javiti, da gosp. **C. M. Ziehrer**, kapelnik c. kr. pešpolka **baron Knebel**, na enem od mene danem septetu v salonih **c. kr. vrtnarske družbe** daje permanentne koncerte, katerih prvi je bil 18. marca z **veliko pohvalo** sprejet. (Glej recenzije v mnogih dunajskih listih od 21. marca.)

Na vse druge ponujane ocarine, naj imajo ali nemojajo patent, je koncert nemožen.

Speštovanjem **ED. WITTE, Dunaj.**